

Lhotka – Braník

Jiný nadpis mne nenapadl a ani se nelze divit při pohledu na teploměr. V pět ráno ukazoval 16 st. v 11 hodin 26 st. Teď jsou dvě odpoledne a jsme na třicítce, samozřejmě ve stínu. Vzhledem k teplotám jsme si na dnešní vycházku trochu přivstali, do oběda to zmáknem.

Zdá se že pro takový den je začátek vycházky u **koupaliště Lhotka** ideálním místem. Ale, co se zdá je sen a pro toto koupaliště to platí dvojnásob. Nikdo se v něm nevykoupal již desítky let! Ten sen se ale může brzy proměnit ve skutečnost a kupodivu to nemusí trvat dlouho, protože před námi je téměř hotové nové koupaliště, které díky hloubkovému vrtu získalo dostatečný zdroj vody. Proč se ale díváme na několik rybníků?

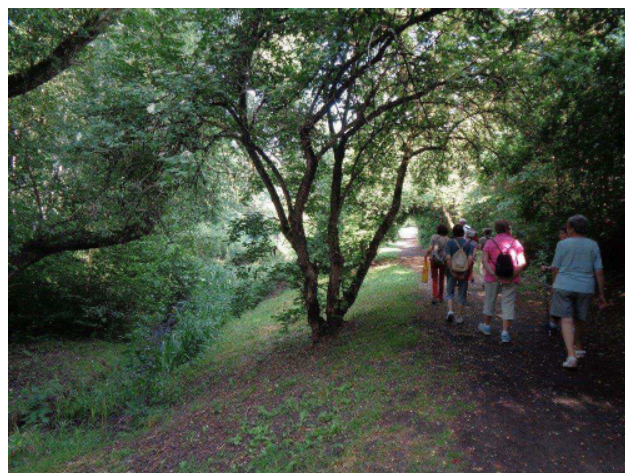

Protože to nebude ani obyčejný rybník, ani bazén plný chloru, **bude to biotop**, chemii tady na Lhotce zastoupí odborníky vybrané vodní rostliny. Kvalita vody se tak přiblíží biotopům v přírodě, v říčkách, mokřadech, rašeliništích. Kvalitu vody budou letos sledovat hygienici, do vody nás pustí až v příštím roce. Zároveň zkušenosti z biotopu Lhotka, poslouží k výstavbě několika koupališť v Praze. První by mělo přijít na řadu na místě právě rušených pouťových atrakcí na výstavišti v Holešovicích.

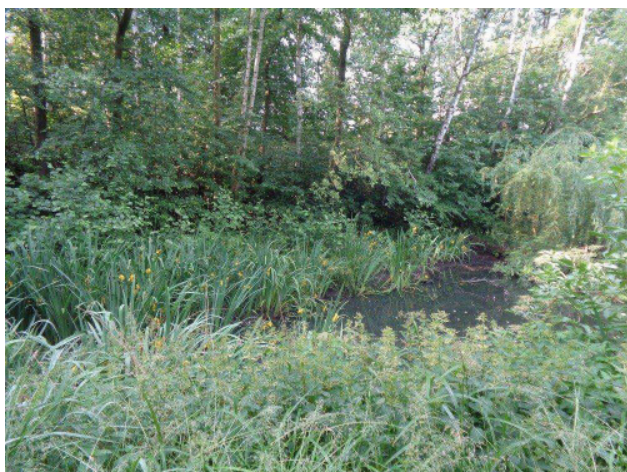

Po dohotovení sadových úprav bude areál koupaliště otevřen již letos, ale bez možnosti koupání, pouze jako park.

Na Lhotce je ale ještě jedno místo závislé od přírodního zdroje vody. To je **Zátišský potok**. Ten v minulosti využíval jako zdroj vody přírodní pramen lhoteckého koupaliště. V přilehlém parku vznikl kdysi rybník **U Vodotoku**, jeden ze tří rybníků na tomto asi nejkratším pražském potoce. Pěkný rybník v tomto klidném parku má hned několik funkcí: krajinotvornou i estetickou, ale také ekologickou.

Jeho horní část nátoková i prameniště je v Praze ojedinělé místo s rákosinami, které jsou domovem mnoha živočichů, obojživelníků i ptáků kteří v rákosinách hnízdí. Je to mimořádný **vodní ekosystém** uprostřed velkoměsta. Ve Vodotoku nejsou ryby, zato zde hnízdí slípka zelenonohá, kachna divoká, vyskytuje se zde až 150 druhů motýlů (dnes se neukázali) a skoro sto druhů rostlin, některé vzácné jako žluté kvetoucí plavín nebo neobvyklý kříženec vrby.

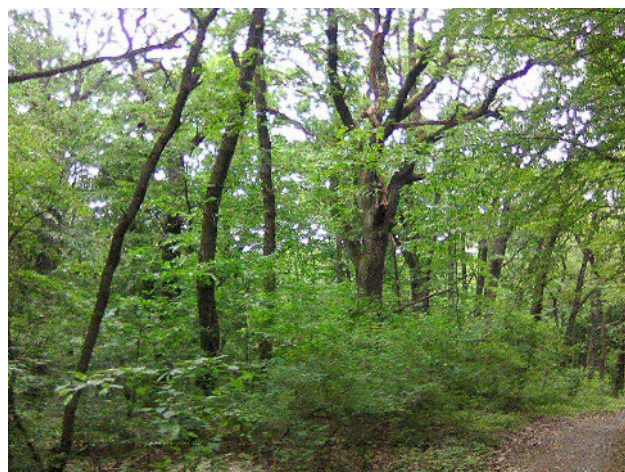
Je skoro neuvěřitelné že jenom pár stovek metrů od Vodotoku je centrální náměstí panelového sídliště **Novodvorská**. Kde se ten název vzal? Nedaleko odtud byla hospodářská usedlost Nové dvory, název pro sídliště se přímo nabízel. Sídliště bylo dostavěno v roce 1969 na území Lhotky a Braníka.

Na centrálním náměstí jsme udělali malou zastávku. Místem se nešetřilo, socialistický realismus se mohl rozvinout naplno.

Bylo zde postaveno jedno z prvních multikin, „legendární kino“ Kosmos, dnes je to Kulturní centrum Novodvorská. Mimo jiné zde působí loutkové divadlo Zvoneček. Byly sem soustředěny služby, obchody, restaurace. Na protější straně ulice stál v 60.letech Výzkumný ústav A.S. Popova. Jedna jeho část je přestavěna na **OC Novodvorská Plaza**, z druhé části je kancelářské centrum **Orco Group**.

Slunce začíná připalovat, tuny betonu jej skvěle absorbují, tak rychle pryč odtud, do lesa. Ten přes všechny ty novodvorské věžáky zatím není vůbec vidět, ale víme o něm, stačí použít podchod, obejít dva věžáky a jsme v lese. Dokonce v lese na území Prahy výjimečném. Podle dlouhodobých záznamů tento **Velký háj**, ano tak se jmenuje, nebyl v minulosti nikdy ničím jiným než lesem. Nemusí se to zdát důležité ale význam to má, spočívá v nepřetržitém vývoji kterým dospěl do dnešního stavu díky tomu že nikdy nebyl přeměněn na pole nebo pastviny. Odráží se to na složení vegetace.

V jarních měsících můžeme v tomto dubohabřinovém lese obdivovat koberce dymnivky duté, sasanky hajní, jaterníku, za kterými jsme se již letos na jaře vydali do údolí v Nedvězí.

Velký háj je doslova protkán nejrůznějšími typy cest, cestiček a pěšinek. Vzhledem k jeho rozlehlosti jsou docela dobrým orientačním bodem tyto bytelné altány. Mohou posloužit k odpočinku i jako dobrý úkryt před bouřkou.

Tím že jsme vstoupili do Velkého háje, tak jsme opustili Lhotku i Novodvorskou a aniž by nás snad někdo vítal třeba branickým ležákem jsme na území Braníka. Ten je součástí Prahy 4 a ta má své jednotlivé části pojmenované po významných osobnostech 19. a začátku 20. století. Vyšli jsme z lesa a jednu z nich máme po své levé ruce. Je to **Jiráskova čtvrť**. Ne že bychom chtěli vstoupit, přírodu nehodláme opustit ale za povšimnutí stojí pojmenování ulic. Třeba ulice Psohlavců, Věkova, Ohnivcova....Alois Jirásek by měl radost.

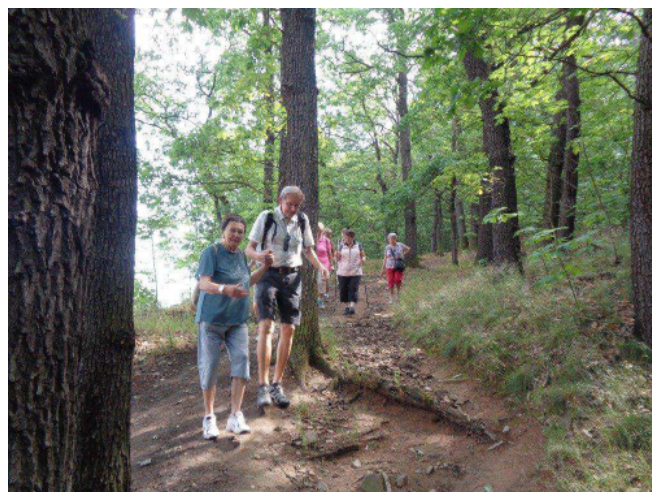
Jiráskova čtvrť je ze severu lemována přírodou až k branickému pivovaru. Hned na jejím okraji z údolíčka vcházíme do třešňovky. **Branická třešňovka** je zajímavý projekt. Probíhá její obnova výsadbou mladých stromků, zároveň jsou ponechána torza odumřelých, snad sto let starých stromů. Potřebuje je k životu jeden z našich nejkrásnějších brouků, červenomodrozelený **Kravec třešňový**. Jeho larvy se vyvíjejí pod kůrou odumřelých stromů až dva roky. S podobným projektem jsme se před několika lety setkali v šarecké višňovce.

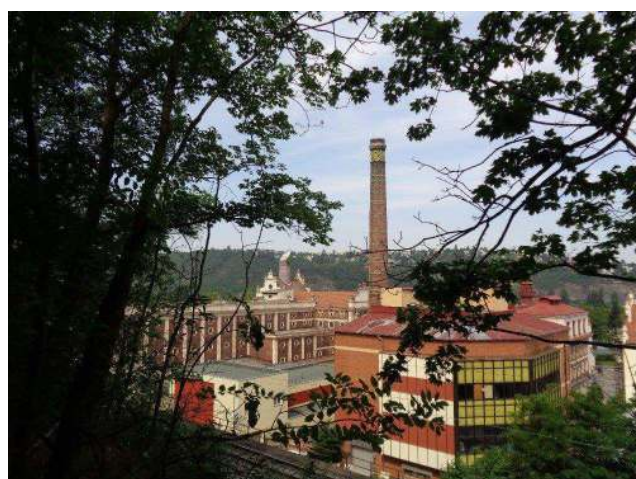
Součástí obnovy celého svahu je jeho vypásání. Ovečky se činí, mobilní ohradník je posunuje z místa na místo. I ten bača se zmodernizoval, žádná salaš, žije v karavanu.

Louka s třešňovkou přechází opět ve smíšený převážně dubový les. Před námi je tak trochu utajená stezka, spíše jen pěšinka která nás má dovést v prudkém svahu nad střechy branického pivovaru. Je to trochu dramatické, ale zvládáme to.

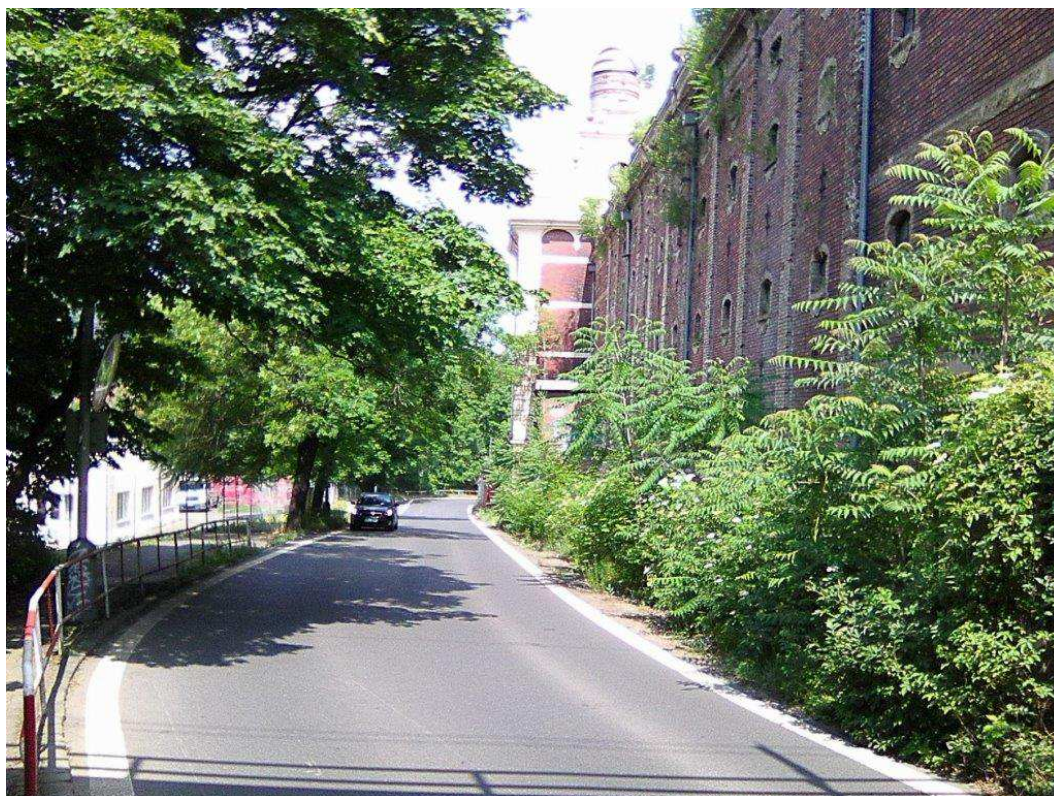

Branický pivovar je pod námi. Takto vypadá z lesní pěšinky .
Na tato místa zavítá málokdo

Ještě se na něj podíváme z blízka, jen co opustíme les a sestoupíme na silnici

Je to vůbec možné? Tak toto je ta stavebně i technicky cenná architektura v novorenesančním i secesním stylu? Kdopak to tu hospodaří?

Ze předu je to přeci jenom lepší. Vyniká znak který pro pivovarské sládky nakreslil sám Mikoláš Aleš. Nemusel si nic vymýšlet. Svatého Václava se dvěma anděly po boku udělil českým sladovníkům již císař Karel IV.

Branický pivovar byl založen v roce 1898 pod názvem **Společenský pivovar pražských sládků** v Praze. Postaven byl za pouhých 14 měsíců a první várka byla vystavena již v r. 1900. Jeho budoucnost je nejasná. **Pivo se zde navaří již od roku 2007.** Rozsáhlý 5ha areál převzala po zahraničním vlastníkovi česká Akciová společnost Braník.

Prohlédli jsme si průčelí pivovaru, přešli koleje posázavského Pacifiku a jenom malý parčík nás dělí od **nádražní hospody v Braníku**. Pověst podobných nádražních zařízení je u nás velmi slušně řečeno bídná. O té branické máme ale jiné reference a ověřené. Na místě jsme zjistili že asi nejsme sami kdo o tom ví. Přes spoustu místa není jednoduché se v poledních hodinách usadit. Polední jídelníček jsme si přečetli z internetu již na začátku vycházky. Vypadal lákavě a vzhledem k tomu že bylo teprve 11 hodin jsme ještě získali místa pod slunečníky.

Pověst nelhala, jídlo výborné, skvěle vypadající, porce k nesnědení, cena víc než rozumná, Zlatuška dostala misku s vodou automaticky, my pivo v originál branickém skle, ten světlý mok ale museli dovést **ze Smíchova**, tam se Braník vaří v současnosti.

Myslím že poobědvat na nádraží v Braníku byl dobrý nápad a příjemné zakončení dnešní vycházky. Ta přes vysokou denní teplotu nějakým vedrem příliš netrpěla, vždyť dobrých 80% cesty jsme procházeli lesem nebo parkem.

Ve Lhotce a Braníku 31. 5. 2018.
Kroniku napsal Mirek, Vendula pro ni pořídila zajímavé fotografie

